Yargıtay 12. HD E.2026/5126 K.2026/4314 (11.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Hukuk Dairesi 2026/5126 E. , 2026/4314 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 21. Hukuk Dairesi

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki alacaklı tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

Sair temyiz itirazları yerinde değil ise de;

Kambiyo senetlerine mahsus haciz yoluyla takipte, borçlunun icra mahkemesine başvurusunda; geçici mühlet tedbir kararı verildiğinden bahisle takibin iptalini istediği, İlk Derece Mahkemesince; mühlet içinde takip yapılamayacağı gerekçesi ile takibin iptaline karar verildiği, alacaklının istinaf başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince; Faktoring İşlemlerinde Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 8/1 maddesinde öngörülen şartın gerçekleşip gerçekleşmediği, dolayısıyla alacaklının yetkili hamil olup olmadığı, alacağın miktarı ve tahsilinin gerekip gerekmediği hususlarının yargılamayı gerektirdiği gerekçesi ile İİK'nın 170/a maddesi uyarınca takibin iptaline karar verilmesi gerekir ise de istinaf yoluna başvuranın sıfatı dikkate alınarak istinaf başvurusunun esastan reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

Fatsa 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin (Asliye ... Mahkemesi sıfatıyla) 21.10.2025 tarih, 2025/665 E. sayılı dosyanın tensip tutanağının ‘‘8-a’’ nolu bendinde ‘‘2004 sayılı İİK'nın 288/1 madde ve fıkrası uyarınca geçici mühlet, kesin mühletin sonuçlarını doğuracağından İİK'nın 294, 295, 2 96... . maddelerinin uygulanmasına; bu çerçevede mühlet içinde davacı şirket ve esnaf aleyhine 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre yapılan takipler de dahil olmak üzere hangi nedene dayanırsa dayansın her türlü ihtiyati tedbir, ihtiyati haciz, e-haciz, satış ve muhafaza işlemleri de dahil tüm takip işlemlerinin yapılmasının ihtiyati tedbir yolu ile durdurulmasına, aksi halde yapılan işlemlerin hükümsüz olacağına” şeklinde karar verildiği anlaşılmaktadır.

İİK m. 294/1. fıkrasında; ‘Mühlet içinde borçlu aleyhine 21.07.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanuna göre yapılan takipler de dahil olmak üzere hiçbir takip yapılamaz ve evvelce başlamış takipler durur, ihtiyati tedbir ve ihtiyati haciz kararları uygulanmaz, bir takip muamelesi ile kesilebilen zamanaşımı ve hak düşüren müddetler işlemez’ denilmektedir.

Somut olayda, İstanbul 23. İcra Müdürlüğünün 2025/43591 Esas sayılı takip dosyası ile başlatılan takip tarihinin 10.11.2025 olduğu ve yine borçlu lehine verilen Fatsa 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin (Asliye ... Mahkemesi sıfatıyla) 3 (üç) aylık geçici mühlet karar tarihinin 21.10.2025 olduğu, dolayısıyla borçlu aleyhine başlatılan şikayet konusu takip tarihinin verilen mühlet kararından sonra olduğu anlaşılmaktadır.

Her ne kadar mahkemece verilen tedbir kararında takiplerin durdurulmasına karar verilmiş ise de; aynı fıkrada, İİK'nın 294. maddesinin uygulanacağının yazıldığı, bu maddenin açık hükmü karşısında mahkemenin durma şeklindeki tedbir ara kararının hüküm ifade etmeyeceği açıktır.

O halde; İİK'nın 294. maddesine göre mühlet içinde hiç bir takip işlemi yapılamayacağı hükmü gereği takip yasağı bulunduğu dikkate alınarak, İlk Derece Mahkemesince şikayet konusu takibin şikayetçi borçlu yönünden iptaline karar verilmesi yerinde olup, Bölge Adliye Mahkemesince, yazılı gerekçe ile karar verilmesi isabetsiz ise de, sonuçta şikayetin kabulü ile takibin iptaline karar verildiğinden ve bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden, 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesi hükmü gereğince sonucu itibarıyla doğru bulunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanması gerekmiştir.

SONUÇ :

Alacaklının yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile sonucu doğru Bölge Adliye Mahkemesi kararının yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nın 364/2. maddesi göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nın 370. maddesi uyarınca ONANMASINA, alınması gereken 732,00 TL temyiz harcından, evvelce alınan harç varsa mahsubu ile eksik harcın temyiz edenlerden tahsiline, 11.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.